

Castellanismes de catalanoparlants en diferents generacions del Maresme

Maria Romà Riera

Universitat de Barcelona

mariaromariera@gmail.com

Els castellanismes són un fenomen que sorgeix pel contacte de llengües i apareixen de manera molt freqüent en les converses espontànies dels catalanoparlants. A més, la tria d'un castellanisme o d'un altre pot venir determinada per diversos factors, com ara l'edat.

De la mateixa manera que hi ha paraules de l'argot juvenil que la gent gran no coneix, els castellanismes també evolucionen. Però n'hi ha d'altres, com ara marcadors discursius del tipus *bueno* i *vale*, que són freqüents en catalanoparlants de totes les edats. Per aquest motiu, s'han analitzat converses de dotze catalanoparlants del Maresme de tres franges d'edat diferents (entre 16-26 anys, entre 45-55 anys i entre 75-85 anys) amb l'objectiu d'obtenir una mostra indicativa dels castellanismes de tipus lèxic.

L'anàlisi dels castellanismes s'ha dut a terme per mitjà d'enregistraments (i les transcripcions corresponents) de converses col·loquials. Per a les dues primeres franges d'edat s'ha emprat un mètode subreptici, mentre que als més grans se'ls ha fet entrevistes etnogràfiques. S'han escollit aquestes franges, atès que són generacions prou separades per fer comparacions.

Quant als resultats obtinguts, es pot afirmar que els joves són els qui diuen més castellanismes, seguits dels adults d'entre 45-55 anys i, finalment, la gent gran. A més, la major part dels castellanismes verbalitzats pels joves han aparegut amb les xarxes socials, atès que s'han hagut de desenvolupar paraules noves per expressar accions que no existien abans, com ara *postureo*.

El model d'ensenyament en català ha contribuït a fer desaparèixer determinats castellanismes (els joves no diuen *bussón* o *terreno*), de manera que els castellanismes exclusius dels parlants d'entre 75-85 anys estan en «perill d'extinció», atès que si les noves generacions ja no els diuen, quan els qui encara els verbalitzen morin, aquests castellanismes desapareixeran amb ells. En aquest sentit, la data de caducitat és incerta, però tot apunta que cauran en desús aviat.

Els parlants d'entre 45-55 anys comparteixen castellanismes amb els parlants de les altres franges d'edat analitzades, ja que tenen pares d'entre 75 i 85 anys i fills d'entre 16 i 26 anys. En canvi, els parlants d'entre 16-26 i 75-85 anys són els qui menys castellanismes comparteixen, atès que hi ha una gran separació entre les dues generacions.

Finalment, apareixen nombrosos castellanismes, com ara *mascarilla*, relacionats amb l'actual situació de pandèmia, de manera que caldrà veure si només estan de pas a la llengua catalana o si hi tenen un fort impacte i amb el temps l'acaben modificant.